

1936-03-04

FAKTA

Dokumenttype:
Brevudkast

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
Nice (Frankrig)

Modtagersted:
København (Danmark)

Omtalte personer:
Alice (Faber) Bloch
Frederik Graae
Albert V. Jørgensen
Guy Shaw
Vilhelm Slomann
Erick Struckmann
Ane Kirstine Willumsen
Anse Willumsen
Bode Willumsen
Edith Willumsen
Gersemi Willumsen
Hans Willumsen
Jan Willumsen

Arkivplacering:
J.F. Willumsens Museum
Arkivkasse: B/I/4 - JFW's
Korrespondance om museet 1927-
1942

Omtalte udstillinger:
1934-1-?, Willumsen Udstillingen
(1934)

DOKUMENTINDHOLD

Willumsen vil ikke tilbyde staten sine samlinger, hvis denne ikke vil ofre penge på at bygge hans museum. Han foreslår at give det kommende museum 60 af sine egne værker foruden sin Gamle Samling. Willumsen takker for Wilhjelm's indsats i museumssagen og opremser sine nye betingelser. Derudover beder han Wilhjelm om at kontakte Vilhelm Slomann, som er positivt stemt overfor museumsplanerne.

TRANSSKRIFTION

Nice. 4 Marts 1936.

Kære Wilhjelm.

Tak for Deres Brev af 27 Februar og for det Arbejde De har gjort for at fremme Museumsplanerne. Jeg skynder mig med at svare, da jeg gerne vil have en Ende paa alt dette, der har optaget mig i saa mange Aar og synes at være et Sisufus Arbejde.

Det var fuldkommen rigtigt, at De ikke tog H.R.S. Jørgensen med til Mødet, han har vist tabt Interessen. Han svarer igjen ikke paa mine juridiske Spørgsmaal. Derimod bør De næste Gang indbyde Direktør Slomann ved Kunstmuseet, [som er meget] velvillig stemt overfor vor Idé, og H.R.S. Jørgensen siger, at han har saa let ved at trampe Penge op af Jorden

Desværre synes det som om vi er kørt fast, idet man mener at Staten ikke kan ofre Penge paa Nybygninger. Enten at bygge et Par Sale til Villaen eller bygge en anden Villa med 4 Sale. Dette er dog ganske nødvendigt at gøre. Og jeg maa sige dertil at Dep. Chef Graae engang sagde til mig: "Staten kan altid skaffe Penge, hvis den vil det, og i dette Tilfælde drejer det sig jo ikke om store Summer". Hvormegen

(2

Betydning hans Udsagn har kan man jo ikke vide.

Saa finder jeg følgende ganske ulogisk =

I Følge mit "Gavebrev" af 11 Okt. 1934. vil de Samlinger jeg tilbyder Staten fylde Villaen og kræve en betydelig Tilbygning paa Nabovillaens Grund, der som Følge deraf maa exproprieres.

Og nu i 1936 tilbyder jeg efter de Herrers elskværdige Ønske en stor Samling af mine egne Arbejder¹ der forlanger en Tilbygning paa 3-4 Ovenlys Sale.

Det blive alt i alt et Bygningskompleks der ikke kan være paa de to Grunde ved Strandagervej, men maa bygges et andet Sted.

Naar der bygges en anden Villa, i Stil med den gamle, hvori jeg kan bo og arbejde i endnu nogle Aar, og denne sættes i Forbindelse med de ovenomtalte Udstillingssale, synes jeg at det Hele kan faa en bedre Form og vi bliver

(3

fri for den utiltalende Expropriering af de to Villaer;

Og jeg kan ikke indse at Struckmann har Ret naar han siger, at det er nødvendigt at holde sig til det som engang er bleven forelagt Dep. Chef. Graae, naar Basis er bleven en hel anden.

Men vil Staten, eller en anden, ikke give Penge til at bygge for, ja, saa kan den ikke modtage min Gave af 1936, og vel kun en Del eller slet intet af den af 1934.

Saa er der endnu dette; I Følge mit Gavebrev af 1934 skulde Staten give Fru E.W. 8000 Kr om Aaret. (ikke 3000 Kr som De skriver). Dette skal nu forandres til, at det er mig som skal have disse Penge, idet at der i 1935 er truffet den Overenskomst at jeg aarlig betaler Fru E.W. en Appanage. Disse 8000 Kr skal efter min Død fordeles ligegyldigt paa mine 4 Børn saa længe de lever. Fru E.W. giver nemlig intet til Museet, hverken Villa eller Kunst, og lider saaledes intet Tab.

Efter Deres Ønske har jeg paa et særligt Stykke Papir noteret de vigtigste Punkter. De maa ikke tro at jeg finde Dem indiskret, kære Wilhjelm. Deres Spørgsmaal er nødvendige -

Min Kone og jeg har Særeje og Særformue.

Hun ejer Villaen med nogle Møbler og Kunstgenstande.

Jeg kan frit disponere over min Formue, mine Samlinger, og min Produktion.

De Møbler og Ateliermateriel der er [i] det store Atelier i Villaen er mine, ligesom nogle Møbler der har tilhørt mine Forældre, samt en Chifonniere i Ludvig XVI's Stil der stammer fra mit første Ægteskab. desuden et Spillebord der er en Gave til mig fra Fru Alice Bloch.

Da Kunstgenstande jeg har foræret hende er mærkede med "Tilhører Fru E.W." dels bagpaa Billedet, dels i min store Fortegnelse over min Samling

-

De møbler og Vitrinere jeg har i Nizza, kan i Stedet for stilles ind i Villaen paa Strandagervej.

Min Kone vil ikke sælge mig eller Museet Villaen selv om hun faar den betalt med dens fulde Værdi. Den gaar i Arv til vore to Børn. Dette har hun meddelt i Februar 1936 til H.R. Sagf Shaw paa min Forespørgsel.

Hvis Staten vil erhverve Villaen; maa den expropriere den -

I Gavebrevet af 1934 maa der forandres det, at Staten giver de 8000 Kr til mig i Stedet for til Fru E.W. da hun modtager Appanage af mig, Disse 8000 Kr skal efter min Død fordeles paa mine 4 Børn, indtil deres Død.

Foruden de Samlinger der er nævnt i Gavebrevet af 1934, foreslaar jeg nu at give til Museet en Samling af min egen Produktion paa 10 store og 50 mindre store og smaa Malerier, samt nogle Marmorstatuer.

Det er væsentlig de Ting der var udstillede paa min 70 Aars Udst i 1934. Dertil føjes f. Ex. "Titian døende".

Efter min Død arver Museet den Kunst der vil være i min Besiddelse.

Jeg kan ikke give kontante Penge som Bidrag til Museets Opførelse og

andet, da jeg kun har lige nok til at leve af Renterne.

Naar Staten ejer Bygningerne og Samlingerne maa den selvfølgelig ogsaa vedlige holde disse og betale Opsynet, Varme, mm. Til Gengæld har den jo en mindre Indtægt ved Entréen og maaske paa anden Maade. Salg af Fotografier Reproduktioner etc.

Nice den 4 Marts 1936

J.F.W

¹ Willumsen har overstreget: paa meget store og mindre Billeder, 2 Marmorfigurer i overnaturlig Størrelse og flere mindre, samt Tilsagn om at testamentere Museet al den Kunst jeg efterlader. Denne nye Gave

OMTALTE VÆRKER

J.F. Willumsen: *Tizian døende* (1935)olie på lærred, 300 x 250 cm. J.F. Willumsens Museum, Inv. 105

Nice.

4 marts 1936.

Kære Vilhelm.

Tak for Deres Brev af 27 Februar og for det Arbejde De har gjort for at fremme Museumsplanerne. Jeg skynder mig med at svare, da jeg gerne vil have en Ende paa alt dette, der har optaget mig i saa mange Aar og synes at være et Sisylus Arbejde.

Det var fuldkommen rigtigt at De ikke tog H.R.S. Jørgensen med til Mødet, han har vist tabt Interessen. Han svarer igen ikke paa mine juridiske Spørgsmaal til ~~Min~~ Derimod bør De næste Gang ~~ikke~~ indbyde ~~Min~~ Direktør Slomann ved Kunstmuseet, ~~Min~~ meget velvelleg stemt overfor Takkan

for Jde, og H.R.S. Jørgensen siget, at han har saa let ved at trampe Penge op af Jorden

Desværre synes det som om vi er kort fast, idet man mener at Staten ikke ~~kan~~ ofre Penge paa ~~Til~~bygninger. Enten at bygge et Par Sale til Villaen eller bygge en anden Villa med 4 Sale. Dette er dog ganske nødvendigt. Og jeg maa sige derhos at Dep. Chef Graae engang sagde til mig: "Staten kan altid skaffe Penge, hvis den vil det, og i dette Tilfælde drejer det sig jo ikke om store Summer." Hvormeget

Betydning hans Udsagn har kan man jo (2)
ikke vide.

Saa finder jeg følgende ganske ulogisk :-
I Følge mit Gavebrev af 11 Okt. 1934. vil
de Samlinger jeg tilbyder Staten, fylde
Villaen og kræve en betydelig Tilbygning
paa Nabo villaens ^{Grund}, der som Følge deraf maa
exproprieres.

Og nu i 1936 tilbyder jeg efter de Herrer
elskverdige Boste en ^{stor} Samling af mine egne
Arbejder paa 60 meget store og mindre Billeder
No. 1, 2, marmorfigurer i overnaturlig Stør-
relse ^{og} samt flere mindre, samt Tilsagn
om at testamenterer ^{mine} al den Kunst jeg efter-
lader. Denne ^{nye} Gave ^{der} forlanger en

Tilbygning paa 3 - 4 Ovenlys Sale,
Det bliver ^{alt i alt} et Bygningskom 2
pleks der ikke kan være paa de to Grunde
ved Strandagervej, men maa bygges et andet
Sted.

Naar der bygges en anden Villa, i Stil med
den gamle, hvori jeg kan bo og arbejde i endnu
i nogle Aar, og denne sættes i Forbindelse med
de ovenomtalte Udstillings sale, synes jeg
at det Hele kan faa en bedre Form og vi bliver

fri for den utiltalende Expropriering af de (3
to Villaer;

Og jeg kan ikke indse at Struckmann har
Ret naar han siger, at det er nødvendigt at holde
sig til det som engang er bleven forelagt
Dep. Chef. Graae, naar Basis er bleven en hel
anden.

Men vil Staten, eller en anden, ikke give Penge
til at bygge for, ja, saa kan den ikke modtage
min Gave af 1936, og vel kun en Del eller
slet ~~ikke~~ ^{intet} den af 1934. I følge

Saa er der endnu dette: Efter mit Gavebrev af
1934 skulde Staten give Fru E.W. 8000 Kr om
Aaret. (Ikke 3000 Kr som De skriver). Dette skal nu
forandres til at ^{det er mig som} jeg skal have disse Penge, idet
at der i 1935 er truffet den Overenskomst at jeg
aarl. betaler Fru E.W. en Appanage. Disse
8000 Kr skal efter min Død fordeles ligeligt paa
mine 4 Børn saa længe de lever. Fru E.W. giver
nemlig intet til Museet hverken Villa eller Kunst,
og ~~der~~ ^{der} saaledes intet Tab.

Efter Deres Ønske har jeg paa et særligt Stykke Papir
stærkt noteret de vigtigste Punkter. De maa ikke tro
at jeg finder Dem indisporet, kære Welchjelm. Deres
Spørgsmaal er nødvendige -

Min kone og jeg har Særeje og Særformue.
Hun ejer Villaen med nogle møbler og Kunst-
genstande.

Jeg kan disponere over min Formue, mine
Samlinger, og min Produktion.

De møbler der er det store Atelier i Villaen
er mine, ligesom mine nogle møbler der har tilhørt
mine Forældre, samt en Chiffonier i 'Ludvig XVI's
Stil der stammer fra mit første Ægteskab. desuden et
Spillebord der er en gave til mig fra Fru Alice Bloch.
De ~~Nogle~~ Kunstgenstande (har) jeg foræret hende er mærket
med "Tilhører Fru E. W." dels bagpaa Billedet, dels
i min store Fortegnelse over min Samling -

De møbler jeg vitruier jeg har i Nizza, kan i Stedet for
stilles ind i Villaen på Strandagaven

Min kone vil ikke sælge mig ~~V~~ eller Museet
Villaen selv om hun får dens Betalt med dens
fulde Værdi. Den gaar i Arv til vore to Børn.
Dette har hun meddelt i Februar 1936 til H.R. Sagf
Chau på min Forespørgsel.
Hvis Staten vil erhverve Villaen, maa den expro-
priere den -

I Gavebrevet af 1934 maa der forandres
det, at Staten giver de 8000 Kr til mig i Stedet
for til Fru E.W. da jeg hun modtager Appanage af
mig, Disse 8000 Kr skal efter min Død fordeles
paa mine 4 Børn, ~~der~~ indtil deres Død.

Foruden de Samlinger der er nævnt i Gavebrevet af 1934, kan jeg ~~gave~~ foreslaar jeg nu at give til ^{Museet} en Samling af min egen Produktion paa 10 store og 50 mindre store ^{og smaa} Malerier, samt nogle marmorstatuer.

Det er væsentlig ~~stadsk~~ de Ting der var udst. stillede paa min 70 Aars Udst i 1934.

Dertil føjes f. Ex. "Tittian døende" ^{il være i min Besiddelse}

Efter min Dødsmaal vil Museet des Kunst der vil

Jeg kan ikke give kontante Penge som Bidrag til Museets Opførelse og andet, da jeg kun ~~har~~ har lige nok til at leve af Renterne.

Naar Staten ejer Bygningerne og Samlingerne maa den selvfølgelig ogsaa vedlige holde disse og betale ~~varme~~ ^{varme} opsynet Varme m.m. Til Gengæld har den jo en mindre Indtægt ved Entréen og maaske paa anden Maade. Salg af Fotografier Reproduktioner etc.

Nice den 4 marts 1936

J.F.W